

РЕШЕНИЕ

№ 8

гр. Силистра, 12.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СИЛИСТРА в публично заседание на дванадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мария Н. Петрова

при участието на секретаря И.М. И.
като разглежда докладваното от Мария Н. Петрова Гражданско дело № 20223420101287 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Ищцата Д. В. С. твърди, че със съдебно решение № 595 от 28.11.2012 г., постановено по гр.д. № 2808 по описа на СРС за 2011 г., била осъдена да заплати на И. Д. С. сумата от 5000 лв., представляваща обезщетение за претърпените от ищеца болки и страдания в резултат на травма в областта на лявата подбедрица, причинена му от ответницата при ПТП, състояло се на 27.07.2011 г. около 16,30 ч. в гр. С. на кръстовището на ул. „Д.” и ул. „С. с.”, заедно със законната лихва върху тази сума от 27.07.2011 г. до окончателното ѝ плащане и направените по делото разноски в размер на 1400 лв. за адвокатски хонорар. Моментът на осъществяването на ПТП попадал в периода на действие на сключен по отношение на лекия автомобил договор за застраховка “гражданска отговорност” с ответника посредством полица № 0251146825616, поради което той бил конституиран и като подпомагаща страна в производството по делото за присъждане на обезщетението, а именно гр.д. № 2808 по описа на СРС за 2011 г. Твърди, че за събиране на вземането срещу нея е образувано изп.д. № 20167670400549 по описа на ЧСИ Г. Г., по което с платежно нареждане на 11.08.2022 г. е внесена сума в размер на 11 150.49 лв. представляваща цялото задължение по изп.д. № 20167670400549, като на вискателя И. Д. С. е преведена сумата от 10 153.49 лева, а останалата сума от 969.69 лв. представлява удържана такса по т. 26 от ТТР към ЗЧСИ за събиране на парично вземане на вискателя. Поради изложените причини моли съда да осъди ответника да ☐ възстанови цялата сума от 11123,18 лв. (от които 10153,49 лв. застрахователно обезщетение и 969,69 лв. – разноски по изпълнителното дело) заедно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда – 31.08.2022 г.,

до окончателното ѝ плащане. Претендира направените по делото разноски.

Ответникът „ЗД Бул Инс“ АД оспорва иска с възражението, че между страните не е съществувало валидно застрахователно правоотношение и отсъстват плащания от ищцата по присъденото в нейна тежест обезщетение. Прави възражение за погасяване на вземането □ по давност, считайки, че същата започва да тече от датата на увреждането, извършено на 20.07.2011 г. При отхвърляне на иска претендира направените по делото разноски.

След като прецени представените по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа и от правна страна следното:

Предявените иски са с правно основание чл. 229 КЗ /отм./ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

С решение № 595 от 28.11.2012 г., постановено по гр.д. № 2808 по описа за 2011 г. РС – Силистра е осъдил ищцата да заплати на И. Д. С. с ЕГН ***** от гр. С., ул. „Т.“ № ..сумата от 5000 (пет хиляди лв.) лв., представляваща обезщетение за претърпените от ищеца болки и страдания в резултат на травма в областта на лявата подбедрица, причинена му от ответницата при ПТП, състояло се на 27.07.2011 г. около 16,30 ч. в гр. С. на кръстовището на ул. „Д.“ и ул. „С. с.“, заедно със законната лихва върху тази сума от 27.07.2011 г. до окончателното ѝ плащане и направените по делото разноски в размер на 1400 лв. (хиляда и четиристотин лв.) за адвокатски хонорар. Решението е постановено при участието на ответника „ЗД Бул Инс“ АД в качеството му на подпомагаща страна, произтичащо от съществуването на застрахователно правоотношение между страните по настоящото дело по отношение на управлението при осъществяването на ПТП лек автомобил с рег. № Правоотношението е възникнало на основание договор за застраховка „гражданска отговорност“, сключен чрез застрахователна полица № 025 1145825616 от 13.03.2011 г. със срок на действие от 14.03.2011 г. до 13.03.2012 г., в чиито рамки попада допуснатия от ищцата пътен инцидент. Това обстоятелство е установено със сила на присъдено нещо чрез решенията по предходните съдебни производства между страните, касаещи възстановяване на други заплатени от ищцата суми от присъденото обезщетение, поради което възражението на ответника за липса на застрахователно правоотношение между страните се явява неоснователно – сключването на застрахователния договор не следва да се подлага на допълнителен анализ, тъй като след влизане в сила на първото съдебно решение този факт не може да се преразглежда (арг. чл. 299, ал. 1 ГПК).

Чл. 223, ал. 1 КЗ /отм./ гласи, че с договора за застраховка "Гражданска отговорност" застрахователят се задължава да покрие в границите на определената в договора застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди. Застраховката „гражданска отговорност на автомобилистите“ представлява вид на така посочения договор за застраховка „гражданска отговорност“, поради което основното задължение на застрахователя по него е да обезщети вредите, причинени от застрахованото лице в срока на действие на договора. Същите в конкретния случай са установени по размер с решение № 595 от 28.11.2012 г., постановено по гр.д. № 2808 по описа на РС - Силистра за 2011 г. и не е спорно, че до този момент ответникът не ги е компенсирал в пълен размер, т.е. не е изпълнил изцяло задължението си

по сключения договор за застраховка от 13.03.2011г.

Чл. 229 КЗ /отм./ гласи, че застрахованият има право да получи застрахователното обезщетение, ако е удовлетворил увреденото лице. От удостоверение, издадено от ЧСИ Г. Г. е видно, че на 11.08.2022 г. по сметката на съдебния изпълнител е постъпила сумата от 11 123,18 лв. по образуваното срещу ищцата изп. д. № 20167670400549 въз основа на изпълнителен лист, от 16.01.2013 г., издаден по гр.д. № 2808 по описа на РС - Силистра за 2011 г. Чрез последното се установява, че 10 153,49 лв. са преведени по сметката на вискателя И. Д. С., а остатъкът – 969,69 лева, е удържан под формата на такси за изпълнителното производство. Тези факти сочат, че предпоставките за ангажиране отговорността на застрахователя спрямо ищцата са налице, тъй като до момента той не е компенсирал по силата на застрахователния договор от 13.03.2011 г. претърпените от пострадалия И. С. вреди и тъй като това е сторило застрахованото лице.

Чл. 223, ал. 4 КЗ /отм./ гласи, че застрахователят заплаща до размера на застрахователната сума и разноските по дела, водени срещу застрахования за установяване на гражданската му отговорност, когато е привлечен в процеса. По аналогия с тази разпоредба следва да се приеме, че застрахователят дължи и възстановяване на разноските, сторени от застрахования в изпълнителното производство, образувано от пострадалия за събиране на присъденото му обезщетение, тъй като той е бил запознат с воденето на това производство и е могъл да предотврати образуването му, ако бе заплатил обезщетението на пострадалото от ПТП лице. В този смисъл разноските по изпълнението биха могли да се разглеждат и като последица от собственото му неизправно поведение като страна по договора за застраховка, в резултат на което за ищцата са настъпили имуществени вреди, които следва да бъдат възмездени чрез заплащане на обезщетение, съответстващо на техния размер.

Застрахованото лице има право да търси всяка заплатена част от обезщетението на пострадалия веднага след нейното заплащане, защото именно плащането на каквато и да е част от дължимата сума е основанието за регресната му претенция към съконтрахента му по застрахователния договор. Поради това възражението на ответника за погасяване по давност на предявеното вземане се явява неоснователно, тъй като такава е започнала да тече със заплащане на претендираната сума, т.е. от 11.08.2022 г., а не от датата на ПТП, поради което е изминала много малка част от срока по 110 ЗЗД. Съгласно чл. 229 КЗ /отм./ вземането на застрахования срещу застрахователя възниква едва след удовлетворяването на увреденото лице, поради което не е възможно погасителна давност за него да започне да тече (и дори да завърши) още преди възникването му.

Казаното сочи, че предявените в настоящото производство претенции са изцяло основателни и като такива следва да се уважат в пълен размер. С оглед изхода на делото, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищцата следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 444.92 лв. за държавна такса, 1960 лв. за адвокатски хонорар, 2 лв. за преводно нареждане и 27.81 лв. за преводно нареждане. Поради основателността на претенциите искането на ответника за присъждане на деловодни разноски следва да се

остави без уважение. Воден от горното и на основание чл. 235 ГПК съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ЗД БУЛ ИНС” АД с ЕИКи адрес на управление: гр. С., район Л., бул. “Д. Б.”, № .., представлявано от С.С.П. и К. Д. К., да заплати на Д. В. С. с ЕГН ***** от гр. С., ул. “С.” № .., ет. ., ап. .сумата от **10 153.49 лв.** (десет хиляди сто петдесет и три лв. и 49 ст.), представляваща обезщетение, присъдено чрез решение № 595 от 28.11.2012 г., постановено по гр.д. № 2808 по описа на РС – Силистра за 2011 г., в полза на И. Д. С. за претърпени неимуществени вреди в резултат на ПТП, състояло се на 27.07.2011 г. около 16,30 ч. в гр. С. на кръстовището на ул. „Д.” и ул. „С. с.”, причинено от ищцата при управление на лек автомобил с рег. №, по отношение на който между страните по делото е сключен договор за застраховка „гражданска отговорност“, сключен чрез застрахователна полица № 025 1145825616 от 13.03.2011 г. със срок на действие от 14.03.2011 г. до 13.03.2012 г., което обезщетение е постъпило на 11.08.2022 г. по изп. д. № 20167670400549, и сумата от **969.69 лв.** (деветстотин шестдесет и девет лв. и 69 ст.), представляваща разноски по изп. д. № 20167670400549 по описа на ЧСИ с рег. номер 767/КЧСИ, **ведно със законната лихва върху двете** от датата на подаване на исковата молба в съда - 31.08.2022 г., до окончателното им плащане, както и направените по делото разноски в размер на **444.92 лв.** (четиристотин четиридесет и четири лв. и 92 ст.) за държавна такса, **1960 лв.** (хиляда деветстотин и шестдесет лв.) за адвокатски хонорар, **2 лв.** (два лв.) за преводно нареждане и **27.81 лв.** (двадесет и седем лв. и 81 ст.).

Присъдената сума може да бъде внесена по следната сметка на ищцата: “Първа инвестиционна банка” АД, ВИС:

ОТХВЪРЛЯ искането на „ЗД БУЛ ИНС” АД с ЕИКи адрес на управление: гр. С., район Л., бул. “Д. Б.”, № .., представлявано от С. С. П. и К. Д. К., за присъждане на деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Силистренски окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Силистра: _____